

2017

Sagsbehandling i Finanstilsynet - overtrædelsessager

Indholdsfortegnelse

Indledning	4
Kapitel 1	5
Mistanke om overtrædelse af regler	5
1.1. Henvendelse til Finanstilsynet	5
1.1.1. E-mail, brev eller opkald	5
1.1.2. Whistleblower-ordninger	5
1.2. Tilsyn og egne undersøgelser	6
1.3. Markedsovervågning	6
Kapitel 2	7
Proces for overtrædelsessager	7
2.1. Indledende behandling	7
2.2. Indhentning af oplysninger	7
2.3. Selvinkriminering	8
2.4. Henlæggelse	9
2.5. Reaktionsvalg	9
2.6. Høring	10
2.7. Finanstilsynets bestyrelse	10
2.8. Offentliggørelse af afgørelser og politianmeldelser	10
2.9. Fortrolige oplysninger	11
2.10. Klagemuligheder	11
2.10.1 Særligt om politianmeldelser	11
Kapitel 3	12
Myndigheder	12
3.1. Finanstilsynet	12
3.2. Erhvervsankenævnet	12
3.3. Politi og anklagemyndighed	12
3.4. Sammenhæng mellem myndighederne	13
Kapitel 4	14
Flere oplysninger	14
4.1. www.finanstilsynet.dk	14
4.2. Hotlines	14
4.3. Vejledning	14

Indledning

Dette notat giver et indblik i, hvordan Finanstilsynet indleder, behandler og afslutter sager om mistanke om overtrædelse af reglerne i den finansielle lovgivning.

Notatet kan læses af alle med interesse for Finanstilsynets arbejde. Det er dog særligt tiltænkt personer, der ikke kender til Finanstilsynets sagsbehandling. Notatet omhandler alene sager om mistanke om lovovertrædelser. Det handler altså ikke om f.eks. sagsbehandling i forbindelse med virksomhedstilsyn eller overtrædelsessager, der opstår i forlængelse af eller forbindelse med et tilsynsbesøg.

Notatet belyser, hvornår og hvordan Finanstilsynet tager kontakt til personer og virksomheder i forbindelse med behandling af sager om mulige lovovertrædelser. De personer og virksomheder, som sagerne drejer sig om, vil normalt have mulighed for at komme i dialog med Finanstilsynet om sagerne. Denne dialog er vigtig for at give de pågældende personer og virksomheder mulighed for at komme til orde. Dialogen skal desuden sikre, at en sag ikke bliver behandlet længere end højst nødvendigt til gene for den, som sagen omhandler.

Kapitel 1

Mistanke om overtrædelse af regler

Der er flere forskellige muligheder for at orientere Finanstilsynet om eventuelle overtrædelser af den finansielle lovgivning. En uformel orientering kan f.eks. ske via e-mail, brev eller telefon. Den kan også ske via de formaliserede whistleblower-ordninger.

1.1. Henvendelse til Finanstilsynet

I det følgende kan du læse om mulighederne for at komme i kontakt med Finanstilsynet ved mistanke om overtrædelser. Du kan også læse om de typiske årsager til, at Finanstilsynet tager en sag op.

Vær opmærksom på, at de personer eller virksomheder, der underretter Finanstilsynet om mulige overtrædelser af lovgivningen, ikke har ret til at få en opfølgning på sagerne. En henvendelse vil typisk blive besvaret med, at Finanstilsynet har modtaget henvendelsen og vil lade den indgå i det almindelige tilsynsarbejde.

Grunden til, at Finanstilsynet ikke kan give en mere konkret tilbagemelding, er, at den person eller virksomhed, henvendelsen drejer sig om, har ret til, at sagen bliver behandlet fortroligt.

Hvis Finanstilsynet modtager en henvendelse, som er uden for myndighedens område, vil Finanstilsynet forsøge at vejlede om, hvem henvendelsen i stedet skal rettes til.

1.1.1. E-mail, brev eller opkald

Alle er velkomne til at kontakte Finanstilsynet med mistanke om mulige overtrædelser af den finansielle lovgivning. Det kan ske via følgende kontaktoplysninger:

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø
E-mail: finansstilsynet@ftnet.dk
Tlf.: 33 55 82 82

Hvis du gerne vil være anonym, skal du henvende dig via en af de to whistleblower-ordninger, som du kan læse om i afsnit 1.1.2.

1.1.2. Whistleblower-ordninger

En whistleblower-ordning giver mulighed for anonymt at underrette om mulige overtrædelser af lovgivningen.

Finanstilsynet har to whistleblower-ordninger:

- 1) Whistleblower-ordning om [markedsmisbrug](#), altså insiderhandel, uretmæssig videregivelse af intern viden og markedsmanipulation
- 2) Whistleblower-ordning for [øvrige finansielle reguleringer](#).

Fælles for begge ordninger er, at den, der henvender sig med en mistanke eller en viden, kan vælge at være anonym. Det betyder samtidig, at de personer, som Finanstilsynet undersøger, ikke kan få at vide, hvem der har givet oplysninger om dem.

1.2. Tilsyn og egne undersøgelser

Finanstilsynet har en række virksomheder under tilsyn. Det er primært virksomheder, der arbejder på baggrund af en tilladelse fra Finanstilsynet. Finanstilsynet fører både tilsyn med den enkelte virksomhed og gennemfører mere generelle undersøgelser på tværs af grupper af virksomheder. Det skal være med til at sikre, at virksomhederne lever op til reglerne for deres specifikke virksomhedstype.

Det sker både i forbindelse med tilsynet med de enkelte virksomheder og ved generelle undersøgelser, at Finanstilsynet bliver opmærksomt på mulige overtrædelser af reglerne. Det kan både dreje sig om regler, der er specifikke for den enkelte type af virksomhed, og regler af mere generel karakter.

1.3. Markedsovervågning

Finanstilsynet overvåger løbende markederne og medierne. Overvågningen sker både for at sikre, at Finanstilsynet er ajour med, hvad der sker for virksomheder, investorer og andre, som er omfattet af Finanstilsynets regler, og for at opdage mistænkelige forhold, der skal undersøges nærmere.

Markedsovervågning sker eksempelvis for at kunne opdage markedsmisbrug. Overvågningen finder sted både via medierne og via computersystemer, der er programmeret til at finde mistænkelige transaktioner.

Kapitel 2

Proces for overtrædelsessager

Finanstilsynet behandler en lang række sager. Sagerne er meget forskellige og kan have én enkelt person såvel som en stor multinational virksomhed i centrum. Sagerne kan omhandle en lang række forskellige regler. Det betyder, at processerne for sagerne sjældent er ens. F.eks. kan tidsrammer, omfang af dokumentation osv. være meget forskellige.

Finanstilsynet forsøger altid at holde sagsbehandlingstiden så kort som mulig. Nogle sager vil på trods heraf tage forholdsvis lang tid at behandle. Det kan bl.a. skyldes, at der i nogle sager skal foretages omfattende undersøgelser, men også at der er en række forvaltningsretlige regler, der skal overholdes. Det omfatter eksempelvis partshøring. Derudover vil sager, der behandles af Finanstilsynets bestyrelse, typisk også tage længere tid end andre sager. Både fordi det er de principielle sager, der forelægges bestyrelsen, som derfor ofte er mere komplekse, og fordi der er flere processuelle skridt, der skal følges.

2.1. Indledende behandling

Finanstilsynet indleder altid en sag med at vurdere, om det er sandsynligt, at en overtrædelse af lovgivningen kan have fundet sted. Den indledende vurdering skal sikre, at personer og virksomheder ikke besværes med f.eks. at svare på spørgsmål, hvis det allerede fra begyndelsen kan afklares, at reglerne ikke er overtrådt. Vurderingen finder sted, uanset om sagen er opstået på baggrund af en henvendelse udefra, via markedsovervågning eller i forbindelse med tilsyn med en virksomhed.

Hvis den indledende vurdering viser, at der er eller kan være tale om en overtrædelse, der stadig er i gang, giver Finanstilsynet den pågældende person eller virksomhed et påbud om at lade adfærden ophøre med det samme. Det sker typisk via et telefonopkald fulgt op af en skriftlig afgørelse om overtrædelsen.

2.2. Indhentning af oplysninger

Hvis Finanstilsynet vælger at undersøge sagen nærmere, tager Finanstilsynet typisk kontakt til den, som sagen vedrører. Vedkommende bliver skriftligt præsenteret for de oplysninger, som Finanstilsynet har, og henvendelsen indeholder typisk nogle spørgsmål, som skal besvares. Henvendelsen indeholder også en henvisning til eller et resumé af de regler, som personen eller virksomheden bliver undersøgt for at have overtrådt.

Inden Finanstilsynet sender sine spørgsmål, forsøger en medarbejder telefonisk at kontakte virksomheden eller personen, som har begået den mulige overtrædelse, for at forberede den pågældende på den skriftlige henvendelse. Samtidig får den pågældende mulighed for at stille eventuelle spørgsmål. Hvis det ikke er muligt at få telefonisk kontakt, henvender Finanstilsynet sig kun skriftligt.

Henvendelsen bliver typisk sendt til personens digitale postkasse, medmindre andet er aftalt.

Formålet med den indledende henvendelse er at få sagen belyst bedst muligt fra begyndelsen. Finanstilsynet er opmærksomt på, at det, der umiddelbart kan ligne en overtrædelse, kan være helt legitim adfærd, og Finanstilsynet er lydhør overfor alle sider af sagen.

Med henvendelsen følger en svarfrist. Det afhænger af sagens karakter, hvor lang denne frist er. Der er f.eks. forskel på, om Finanstilsynet beder om oplysninger, som virksomheden forventes at kunne svare på umiddelbart, eller om virksomheden skal have tid til at undersøge nogle forhold nærmere.

Når Finanstilsynet modtager svar på en henvendelse, er det ikke ualmindeligt, at Finanstilsynet stiller opfølgende spørgsmål. Det kan også være, at Finanstilsynet foreslår et møde på baggrund af besvarelsen. Hvis henvendelsen giver anledning til spørgsmål eller andet, kan modtageren også selv foreslå et møde eller ringe til den relevante medarbejder.

I visse tilfælde kontakter Finanstilsynet ikke den, der har begået den mulige overtrædelse. Hvis Finanstilsynet f.eks. forventer at anmelde forholdet til politiet, kan efterforskningsmæssige hensyn betyde, at den, som sagen vedrører, ikke må være bekendt med sagen. I de tilfælde bliver den pågældende ikke spurgt eller på anden måde inddraget i sagen. Det drejer sig typisk om sager om markedsmissbrug, dvs. markedsmanipulation og insiderhandel.

Finanstilsynet har endvidere forskellige beføjelser, som kan bruges til at indhente oplysninger om den undersøgte person eller virksomhed fra andre personer. Finanstilsynet kan eksempelvis indhente oplysninger fra banker i forbindelse med undersøgelse af en kundes handel med aktier.

Finanstilsynet har også mulighed for at komme på uanmeldte kontrolbesøg i forbindelse med undersøgelse af en række lovovertrædelser. Kontrolbesøg finder dog kun sted i specielle tilfælde, hvor Finanstilsynet vurderer, at særlige omstændigheder gør det nødvendigt. En særlig omstændighed kan f.eks. være, hvis der opstår en krisesituation for den pågældende virksomhed. Muligheden forventes kun anvendt i sjældne tilfælde.

2.3. Selvinkriminering

Hverken enkeltpersoner eller virksomheder har pligt til at svare på Finanstilsynets spørgsmål, hvis Finanstilsynet har en konkret mistanke om et strafbart forhold. Det skyldes, at en person eller virksomhed, der undersøges for strafbare forhold, har ret til ikke at inkriminere sig selv – dvs. ret til at undlade at svare på spørgsmål eller i øvrigt videregive oplysninger, fordi svaret eller oplysningerne eventuelt vil kunne bevise, at personen eller virksomheden har overtrådt loven.

Hvis Finanstilsynets undersøgelse er på et sådant stadie, at Finanstilsynet har en konkret mistanke om et strafbart forhold, indeholder Finanstilsynets henvendelse et afsnit om retten til ikke at inkriminere sig selv, dvs. retten til ikke at svare. Finanstilsynet har pligt til at vejlede om en persons eller virksomheds ret til ikke at inkriminere sig selv – også selvom

Finanstilsynet ikke har taget stilling til sagen. Det, at henvendelsen indeholder oplysninger om selvinkriminering, betyder altså ikke, at den, der undersøges, eksempelvis vil blive meldt til politiet. Det er dog en mulighed, som den undersøgte skal være opmærksom på.

2.4. Henlæggelse

Finanstilsynet tager løbende stilling til, om sagsbehandlingen skal fortsætte, eller om sagen skal henlægges. Det sker for at sikre, at sager ikke bliver undersøgt længere end nødvendigt til gene for den, som sagen omhandler. Når en sag bliver henlagt, orienterer Finanstilsynet den undersøgte person eller virksomhed. Det gælder dog kun i de tilfælde, hvor personen eller virksomheden er bekendt med Finanstilsynets undersøgelse.

2.5. Reaktionsvalg

Finanstilsynet kan anvende en række forskellige reaktioner, hvis Finanstilsynet konstaterer, at der er sket en overtrædelse. Reaktionen vil afhænge af overtrædelsen. Den mest alvorlige reaktion er politianmeldelse.

Reaktionerne er følgende:

Påbud

- Afgørelse om at stoppe igangværende brud på reglerne.
- Påbud kan gives ved brud på én eller flere af de regler, som Finanstilsynet påser overholdelse af.
- Mulighed for at indgive skriftlig klage over påbuddet til Erhvervsankenævnet.

Påtale

- Konstatering af regelbrud, som har fundet sted, men som er ophørt på tidspunktet for konstateringen.
- Påtale kan gives ved brud på én eller flere af de regler, som Finanstilsynet påser overholdelse af.
- Mulighed for at indgive skriftlig klage over påbuddet til Erhvervsankenævnet.

Bødeforlæg

- Konstatering af regelbrud, som har fundet sted, og som er ophørt på tidspunktet for konstateringen.
- Bødeforlæg anvendes i visse tilfælde, hvor der er specifik hjemmel til det. Anvendes kun ved klare og umiddelbart konstaterbare overtrædelser.
- Man kan undlade at betale bødeforlægget. Finanstilsynet kan herefter vælge at politianmelde forholdet.

Politianmeldelse

- Beslutning om at overgive en sag om et muligt regelbrud til politiet.
- Der politianmeldes kun for regelbrud, der er strafbare, og kun hvis bruddet er af grovere karakter.
- Ingen mulighed for at klage.

I forbindelse med at Finanstilsynet indhenter oplysninger, informerer Finanstilsynet om, at den mulige overtrædelse kan straffes. Finanstilsynet oplyser også forud for beslutningen om et påbud, en påtale eller en politianmeldelse, hvilken reaktion det vælger.

2.6. Høring

En høring over en afgørelse eller en politianmeldelse er en god mulighed for, at den undersøgte person kan danne sig et overblik over sagen og for at komme med indsigelser mod de faktuelle forhold i sagen.

Finanstilsynet er efter forvaltningsloven forpligtet til at høre sagens parter, når den, afgørelsen retter sig mod, ikke kender de faktiske oplysninger, som Finanstilsynet lægger til grund for afgørelsen.

Finanstilsynet kan dog også i en række andre tilfælde vælge at sende afgørelser eller politianmeldelser i høring for at sikre, at beslutninger om reaktioner sker på så oplyst et grundlag som muligt. Hvis Finanstilsynet ikke forventer, at en høring vil kunne ændre afgørelsen, sender det kun afgørelsen i høring, hvis forvaltningsloven kræver det.

En politianmeldelse betragtes ikke som en forvaltningsretlig afgørelse. Finanstilsynet har derfor ikke pligt til at sende en sådan i høring, men gør det dog ofte, hvis det er muligt.

Længden på høringsfristen afhænger af sagen og bliver oplyst i forbindelse med høringen.

Finanstilsynet oplyser også i forbindelse med en høring, om en afgørelse eller politianmeldelse bliver offentliggjort, hvis den ender med at blive besluttet. Læs mere om dette i afsnit 2.8.

2.7. Finanstilsynets bestyrelse

Politianmeldelser og principielle afgørelser skal behandles af Finanstilsynets bestyrelse, når de er færdigbehandlet af Finanstilsynets medarbejdere.

Hvis sagen skal behandles af bestyrelsen, bliver det oplyst i forbindelse med høringen. Det er muligt at få foretræde for bestyrelsen. Det betyder, at den som sagen vedrører, eller personens eller virksomhedens rådgiver, har mulighed for at møde fysisk op til et bestyrelsesmøde i Finanstilsynet. Vedkommende får ti minutter til at fremlægge sin version af sagen, men har ikke ret til at være til stede, når bestyrelsen diskuterer sagen. Bestyrelsen tager konkret stilling til alle sager, den får forelagt. Det er derfor ikke givet på forhånd, at bestyrelsen følger udkastet til afgørelsen eller politianmeldelsen. En medarbejder vil kontakte den pågældende efter bestyrelsesmødet og orientere om udfaldet.

2.8. Offentliggørelse af afgørelser og politianmeldelser

Finanstilsynet er forpligtet til at offentliggøre en række afgørelser og politianmeldelser. Formålet er at skabe åbenhed om Finanstilsynets arbejde.

I forbindelse med høring over en sag oplyser Finanstilsynet, om afgørelsen eller politianmeldelsen bliver offentliggjort, hvis den ender med at blive besluttet. Finanstilsynet er i visse tilfælde forpligtet til at offentliggøre oplysninger om politianmeldelser, også selvom

sagen ikke har været i høring. Den anmeldte bliver på forhånd orienteret om offentliggørelsen.

I nogle tilfælde, og afhængig af den enkelte sag, kan Finanstilsynet anonymisere, hvem en sag vedrører. Sager anonymiseres typisk, hvis offentliggørelsen af navnet på personen eller virksomheden vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den, sagen omhandler. I de tilfælde vil sagen blive beskrevet uden brug af navne.

2.9. Fortrolige oplysninger

Finanstilsynets medarbejdere har skærpet tavshedspligt. Det betyder, at de oplysninger, som Finanstilsynet modtager i forbindelse med sagsbehandling af overtrædelser, ikke kan udleveres til udeforstående – eksempelvis i forbindelse med aktindsigt. Med andre ord vil oplysningerne kun blive brugt internt i Finanstilsynet og evt. ved anmeldelse til politiet.

Sager om god skik er ikke omfattet af tavshedspligten, dvs. sager om overtrædelse af regler om, at finansielle virksomheder skal drives i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. Det betyder, at der er mere åbenhed om god skik-sagerne end om andre sager.

2.10. Klagemuligheder

Den, som en afgørelse retter sig mod, kan klage over afgørelsen. Klagemuligheden gælder kun afgørelser. Det betyder, at der ikke kan klages over politianmeldelser.

En eventuel klage skal rettes til [Erhvervsankenævnet](#). De afgørelser, der kan klages over, indeholder en klagevejledning. Erhvervsankenævnet skal modtage klagen senest fire uger efter, at afgørelsen er meddelt. Der er et gebyr for at få en sag behandlet hos Erhvervsankenævnet. Gebyret er som udgangspunkt på 4.000 kr.

Erhvervsankenævnet tager stilling til afgørelsen. Det betyder, at Erhvervsankenævnet enten kan stadfæste afgørelsen, hjemvise afgørelsen – altså sende den tilbage til Finanstilsynet til fornyet behandling – eller ændre afgørelsen.

Erhvervsankenævnets kendelser kan indbringes for domstolene. Det skal ske indenfor otte uger efter, at kendelsen er meddelt den pågældende. Hvis en afgørelse ikke indbringes for enten Erhvervsankenævnet eller domstolene, er afgørelsen endelig.

2.10.1 Særligt om politianmeldelser

En politianmeldelse er ikke ensbetydende med, at en person har gjort noget forkert. Den er en opfordring til politiet om at undersøge et forhold, som anmelderen mener er ulovligt. En politianmeldelse betragtes ikke som en forvaltningsretlig afgørelse, og det er derfor ikke muligt at klage over den.

Det er op til politiet, om de vil efterforske en politianmeldelse. Sager, der behandles af politiet, er omfattet af retsplejelovens regler.

Kapitel 3

Myndigheder

I det følgende kan du læse om de forskellige myndigheder, som Finanstilsynets sager også kan behandles ved.

3.1. Finanstilsynet

Finanstilsynet er en styrelse under Erhvervsministeriet. Finanstilsynet varetager en bred portefølje af opgaver, f.eks. tilsyn med finansielle virksomheder, overvågning af kapitalmarkederne og analyser af forskellige emner.

Udover at behandle sager og vejlede i regler har Finanstilsynet en stor opgave i at udarbejde lovforslag og arbejde internationalt med at påvirke de regler, som bliver udarbejdet i EU.

Du kan læse mere om Finanstilsynet, og hvordan Finanstilsynet er organiseret på [hjemmesiden](#).

3.2. Erhvervsankenævnet

Erhvervsankenævnet er klageinstans indenfor den lovgivning, som Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Rejsegarantiordningen administrerer. Erhvervsankenævnet er et uafhængigt nævn, der tager selvstændigt stilling til de sager, der indbringes. Nævnet består af en dommer og sagkyndige medlemmer, der har kompetencer indenfor det felt, som sagen vedrører.

Klager til erhvervsankenævnet udsætter som udgangspunkt ikke sagen. Det betyder eksempelvis, at en person, der klager over en påtale, fortsat skal følge påtalen, indtil Erhvervsankenævnet eventuelt afgør, at påtalen ikke er berettiget. Hvis Finanstilsynet har offentliggjort en afgørelse på sin hjemmeside, vil det samme sted fremgå, hvis sagen er indbragt for Erhvervsankenævnet. Det tydeliggøres dermed, at sagen fortsat verserer.

Erhvervsankenævnet laver selvstændig sagsoplysning i forbindelse med behandling af klager. Når nævnet modtager en klage over en afgørelse truffet af Finanstilsynet, bliver klagen sendt til Finanstilsynet. Finanstilsynet og klager har herefter mulighed for at kommentere sagen og indlæg fra hinanden.

De fleste sager behandles kun skriftligt. Det betyder, at når Finanstilsynet og klager har redegjort for hver sin side af sagen, vil nævnets medlemmer vurdere sagen og afgive en skriftlig kendelse. Kendelsen vil blive lagt på Erhvervsankenævnets hjemmeside.

Erhvervsankenævnets kendelser kan ikke indbringes for andre myndigheder. Sagens parter kan dog indbringe sagen for domstolene.

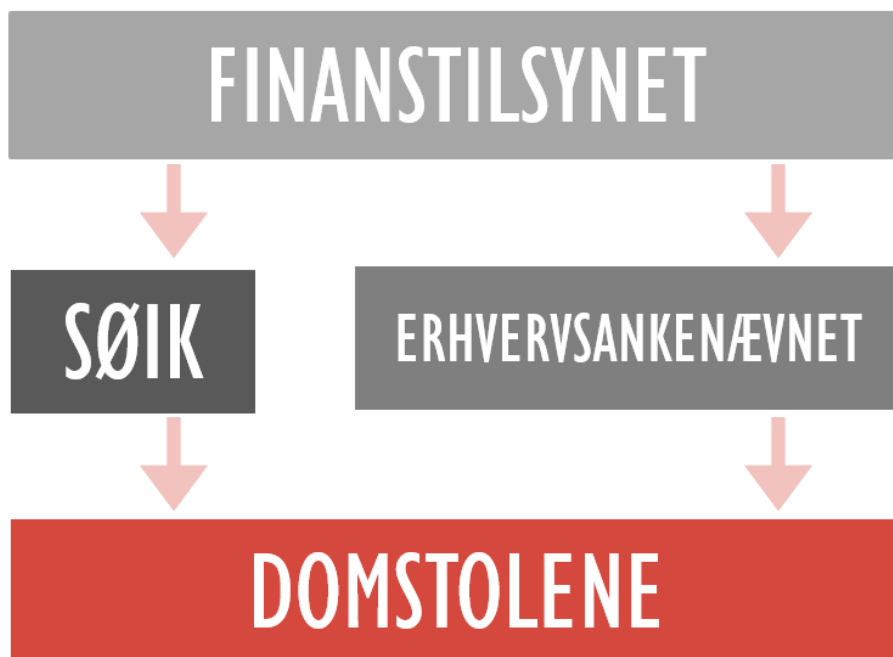
3.3. Politi og anklagemyndighed

En række overtrædelser af de regler, som Finanstilsynet administrerer, kan straffes med bøde og i nogle tilfælde også med fængsel. En straffesag om overtrædelse af reglerne hører under domstolene. Det er Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, der som udgangspunkt behandler sager på Finanstilsynets område.

3.4. Sammenhæng mellem myndighederne

De sager, Finanstilsynet behandler, kan gå videre til enten SØIK eller Erhvervsankenævnet, jf. afsnit 3.2. og 3.3. Herefter kan sagerne indbringes for domstolene.

Forholdet mellem myndighederne kan illustreres sådan her:

Kapitel 4

Flere oplysninger

Finanstilsynet behandler sager indenfor en lang række områder. Der er derfor oprettet en række temasider på Finanstilsynets hjemmeside og flere hotlines, som du kan ringe til. Det kan du læse om her.

4.1. www.finanstilsynet.dk

På Finanstilsynets hjemmeside kan du finde de [regler](#), som Finanstilsynet påser overholdelse af, og de [afgørelser og politianmeldelser](#), som Finanstilsynet har offentliggjort.

4.2. Hotlines

Du er velkommen til at kontakte en af Finanstilsynets hotlines, hvis du har spørgsmål:

Forbrugerhotline (spørgsmål om forbrugerrettigheder)

Tlf. 41 91 41 91

Telefontid: mandag til fredag, kl. 10-14

Mail: hotline@ftnet.dk

Hvidvask og betalingstjeneste

Tlf. 41 93 35 49

Telefontid: mandag til fredag, kl. 10-14

FAIF/UCITS-hotline (spørgsmål om investeringsforeninger og alternative investeringsforeninger)

Tlf. 61 93 07 30

Telefontid: mandag til fredag, kl. 9-15

Falder din henvendelse ikke ind under et af de emner, der er nævnt ovenfor, kan du kontakte hovednummeret eller sende en mail.

Tlf. 33 55 82 82

Telefontid: mandag til torsdag kl. 9-16, fredag kl. 9.30-15

Mail: finansstilsynet@ftnet.dk

4.3. Vejledning

Finanstilsynets hjemmeside indeholder en række temasider, hvor du kan finde oplysninger om diverse regler mv. Der er også en lovsamling på hjemmesiden med de regler, som Finanstilsynet påser overholdelse af.

Du er velkommen til at kontakte Finanstilsynet telefonisk, via e-mail eller brev, hvis du har brug for uformel vejledning. Vejledning kan også i nogle tilfælde ske på et møde. Hvis du er i tvivl om, hvem du skal tale med, så ring til Finanstilsynets hovednummer.

Du kan kun modtage vejledning på baggrund af de oplysninger, som du selv giver Finanstilsynet. Du skal også være opmærksom på, at Finanstilsynet ikke kan yde rådgivning, altså f.eks. hjælpe med sammensætning af forretningsideer og -koncepter mv. Hvis der ikke er kompetencer i din virksomhed til at udarbejde disse, må I søge rådgivning andetsteds.